

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

หลวงปู่มั่นดำเนินตามหลักธรรมชาติ

สำหรับพ่อแม่ครูจารย์มั่นดูไม่ได้อยู่กุฏิถาวรที่ไหนนะ อย่างนั้นละกันห้องศาลาอยู่...พ่อแม่ครูจารย์มั่น แต่ก่อนเราก็ไม่ได้พิจารณานัก ไปที่ไหนท่านไปโดยหลักธรรมชาติๆ เราไม่รู้ว่าท่านดำเนินตามหลักธรรมชาติ คือร่างกายนี้มันก็ได้แน่นหนามั่นคง สดสวยงดงามอะไร ทีนี้สิ่งปลูกสร้างที่จะมาบรรจุอันนี้ให้อยู่ก็ควรเป็นสภาพเดียวกันนั้นท่านคิดเรียบร้อยหมดแล้ว เรียกว่าหลักธรรมชาติ ไปอยู่ที่ไหนถ้าเป็นกุฏิกับกระต๊อบอยู่ พอ เป็นกระต๊อบๆ สูงแค่นี้ ดูเหมือนประมาณสักสองเมตรละมั้ง ทางจงกรมท่านอยู่ที่นั่น เวลากลางวันกลางคืนก็มีทางจงกรมอยู่ร่มไม้ ท่านทำไว้เหมาะ คือกลางวันก็เดินจงกรมอยู่ร่มไม้ พอกลางคืนท่านก็เดินจงกรมอยู่หน้ากระต๊อบของท่าน อย่างนั้นเป็นประจำ

ท่านอยู่ที่ไหนแบบเดียวกัน ตั้งแต่เราได้ไปอยู่กับท่านเรื่องของท่านเป็นอย่างนั้นตลอดมา ถ้าสมมุติว่าไปอยู่ในวัดเก่าเขานี้ท่านก็ไปกันห้อง เช่นหนองผือเป็นวัดเก่าเขา ท่านก็ไปกันห้องที่ศาลาอยู่ เป็นอย่างนั้น ท่านสบายมาก ปล่อยตามสภาพของร่างกาย ร่างกายเรานี้แน่นหนามั่นคงและสดสวยงดงามที่ไหนไม่มี สิ่งที่จะมาให้อันนี้อาศัยก็ต้องเป็นสภาพเดียวกัน เหมาะ พอดี ๆ แต่ก่อนเราไม่ได้คิดนัก หลังมานี้จึงได้คิด เลยซึ่งมากตามหลังท่านไป แต่เรื่องธรรมนี้หนาแน่นมั่นคงมากทีเดียว อะไรมาแตะไม่ได้ความพากเพียร เดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนากับพระกับเณร มีงานเท่านั้นที่เด่นที่สุด งานเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนา ไม่ให้มีงานอะไรเลย

พระที่ไปอาศัยท่านอยู่ก็เป็นร้านเล็ก ๆ เท่ากับเตียงนั้นแหละ แคร่เล็ก ๆ อยู่ อยู่อย่างเห็นภัย ไม่ได้อยู่แบบฟุ้งเพื่อห่อหุ้ม อยู่แบบเห็นภัยทุกอย่าง พออาศัยไป ๆ เท่านั้นเอง หลักใหญ่อยู่กับธรรม ธรรมเป็นสิ่งที่เลิศเลอภายในใจ ปฏิบัติได้เท่าไรธรรมยิ่งเลิศเลอภายในใจ ทีนี้ธรรมเลิศเลอภายในใจสิ่งเหล่านั้นเหลวไหลหมด อันนี้เพียงไปอาศัยเขาเล็กน้อยเท่านั้น ๆ เพราะธรรมชาตินี้เลิศเลออยู่ในหัวใจ ท่านอยู่ที่ไหนท่านจึงอยู่แบบนั้น สมัยปัจจุบันก็คือแบบฉบับตายตัว และถูกต้องแม่นยำตามตำรับตำรา นี้คือพ่อแม่ครูจารย์มั่น ไม่ผิดเลย ตรงแนว

ตอนกลางคืนตั้งแต่ท่านยังหนุ่มน้อยอยู่ กลางคืนท่านก็ลงเดินจงกรมของท่าน พอแก่มาแล้วนี่ท่านจะลงเดินเฉพาะตอนเช้า-ตอนเย็น ตอนกลางคืนท่านไม่ลง พระสงฆ์ทั้งหลายองค์ใดก็ตามมาอยู่กับท่านนี้เหมือนผ้าพับไว้ เรียบเหมือนกันหมด เราไปอยู่ที่แรกเราก็ดูพระดูเณร องค์ไหนเรียบเหมือนกันหมดเหมือนผ้าพับไว้ คือเรียบ

ตลอดเหมือนกันหมดเลย เราอดคิดไม่ได้ว่า เอ้อ นี่พระทั้งหลายที่มาอยู่กับท่านนี้เป็นพระอรหันต์หมดแล้วหรือ นึกในใจนะ ท่านจะเป็นพระอรหันต์หมดแล้วหรือ มองดูองค์ไหน ๆ เหมือนผ้าพับไว้ ๆ

แล้วก็ย้อนมาหาเจ้าของ พระทั้งหลายเหล่านี้ท่านเป็นพระอรหันต์หมดแล้วหรือ ยังมีองค์เดียวแต่เราที่เป็นเทวทัตแฝงพระอรหันต์ทั้งหลายอยู่ มันคิดนะ เรากิริยาก็แบบเดียวกับหมู่เพื่อน แต่ใจนี้มันรกรู้งริง มันเลยคิดว่าพระทั้งหลายนี้สะอาดสะอาด เป็นอรหันต์หมด เป็นถึงขะแต่ในหัวใจเราคนเดียว แล้วเวลาอยู่ไป ๆ สนทนา อรรถธรรมแล้วก็ค่อยรู้เรื่องกันไป ๆ กลางคืนจะไม่มีใครยุ่งท่าน ตกค่ำ หากว่าจะมีธุระอะไรพระก็ไปเสียบ้างเล็กน้อย ส่วนมากท่านไม่ประชุมนะ ถ้าขึ้นทางจงกรมแล้วก็เข้าห้องพักของท่าน แล้วสวดมนต์ โธ ไม่ใช่เล่น สวดนานท่านสวดมนต์ พวกมหาสมณสมัย พวกธรรมจักร อนัตตฯ ท่านได้หมด

เพราะฉะนั้นเวลาท่านสวดท่านจึงสวดนาน เสียงพุ่ม ๆ นานไป ๆ ก็ค่อยเบา ๆ นี่ที่เราแอบไปฟังท่าน เรายังเรียกว่าดับหตอยู่เดี๋ยวนี้ คิดแล้วนะ สำคัญพอเราด้อมเข้าไปที่ไรท่านสวดอยู่นะ ท่านสวดพุ่ม ๆ คือที่เราด้อมเข้าไปฟังอยากฟังว่าท่านสวดสูตรไหน เพราะเราก็เรียนมาเหมือนกันนี่ ท่านสวดสูตรไหนบ้าง พอด้อม ๆ เข้าไป ยังไม่ถึงขนาดต้นเสาเข้าไปตรงนี้ ท่านอยู่ในห้อง พอเราด้อมเข้าไปเงียบแล้ว เรายังไม่รู้ตัวเลย เราก็ค่อยฟัง เห็นเงียบแล้วก็ถอยออกไป ไปเดินจงกรมอยู่ข้าง ๆ คอยฟัง สักเดียวพุ่ม ๆ ขึ้นอีกแล้ว พอพุ่ม ๆ ก็ด้อมไปอีก พอไปถึงเงียบอีก พอครั้งที่สามรู้สึกตัวนี้ โอ้ย ตัวสั่นสะตุ้งเลย โอ้ย กูตาย ท่านคงดูกูอยู่แล้วละ

มาครั้งที่สามถึงรู้ตัวนะ พอรู้ตัวก็ติดกลับเลย ตั้งแต่นั้นไม่เข้า ที่นี้คอยสังเกตอาการปฏิกิริยาของท่าน ตอนเข้าออกจากห้อง คือจะนำบริวารออกจากห้องท่าน จะไปบิณฑบาต มาจัดมาทำ พอเข้าห้องเราก็สังเกตดูคือเรามั่นว้าวหลังหะนี่วะ พอเข้าไปโผล่ออกมาท่านจ้อง นี่ตัวสำคัญ คงว่าอย่างนั้นละ โอ้ย หมอบเลย ยอมรับเลย ท่านดูจริง ๆ รู้จริง ๆ พอโผล่ออกมาตาท่านจ้องอยู่อย่างนั้นละ โอ้ย กูตาย เมื่อคืนนี้ บอกเมื่อคืนนี้แหละ ท่านสวดมนต์นาน จากนั้นก็เงียบเลย ท่านภาวนา ท่านไม่เกี่ยวข้องกับใคร นี่ละธรรมแท้ไม่ยุ่งกับใคร อยู่ที่ไหนสบาย อารมณ์คือความรู้ที่บริสุทธิ์อันเดียว ใจที่บริสุทธิ์ ไม่มีอะไรเจือปนใจดวงนั้น

พูดถึงเรื่องว่าว่างก็ว่างทั่วแดนโลกธาตุ จิตดวงนี้ว่างหมด สว่างไสว ไม่ว่าจะยืนว่า เดินว่านั่งว่านอน ใจดวงสว่างไสวนี่ไม่มีอิริยาบถ นอนก็สว่าง เดินสว่าง ยืนก็สว่าง เพราะใจไม่มีอิริยาบถ สว่างจืดตลอดอยู่อย่างนั้น ท่านอาจารย์ฝันท่านเคยพูดให้ฟัง ตอนไปอยู่เชียงใหม่ ตอนนั้นท่านใช้ความรู้ ท่านไม่เก็บ เหมือนท่านออกมาหาพวกสัวม

พวกถ่านแล้วนี่ท่านเก็บนะ ไปอยู่บ้านท่านไม่เก็บ ท่านใช้ตามที่รู้ที่เห็นเลยเชียวนะ อย่าง
ท่านอาจารย์ฝันท่านเล่าให้ฟัง โอ๊ย เล่าอย่างละเอียดล่อ ไปหาท่านที่เชียงใหม่

พอไปอยู่กับท่านแล้ว พอเราคิดเท่านั้น คิดว่าจะไปทางไหนทางนี้อะไร คิดในใจ
พอไปหาท่าน ไปหาอะไร อย่างนั้นนะ ทักทายแบบนั้นขึ้นมาเลย ไปอะไรที่นั่นไม่ได้
ท่านว่าอย่างนั้น ผู้ที่นั่นไม่ได้ แล้วจิตก็หมอบ เตียวคิดอยากไปที่นั่น ที่นั่นก็ไม่ดี เนอะเห็น
ไหมล่ะ นั่นละท่านใช้ความรู้จริงๆ ท่านไม่ปิดไม่เก็บ ทางนี้คิดอะไรท่านก็ตอบกันเลย
พอไปหาท่าน ที่นั่นไม่ดีที่นั่นไม่ได้ นี่ตอบแล้วกับความคิด ที่ท่านคิดว่าท่านคิดอยากไป
ที่นั่นที่นี้ เวลาไปหาท่านกราบท่าน ที่นั่นผู้ที่ไม่ได้ ไปหาอะไร เนอะอยู่อย่างนั้น ท่าน
ตอบออกมาเลย ท่านดูหมดแล้ว

วันหนึ่งก็อัศจรรย์มาก ท่านก็นั่งภาวนาของท่านอยู่กระต๊อบเหมือนกันนั่นแหละ
นั่งภาวนาจิตมันลงเต็มที ท่านว่าอย่างนั้นนะ จิตลงเต็มที่สว่างจ้าไปหมดเลย จิตของ
ท่านอาจารย์ฝันลงเต็มที่เลย สว่างจ้า จิตทำไมเป็นอย่างนี้อัศจรรย์ พอส่งจิตไปที่ไรท่าน
จ้องดูท่านอยู่แล้ว ที่นี้ก็ถอยมา สักเดี๋ยวต่อมไปอีก จ้องอยู่แล้ว มันรับกัน จิตท่านดูอยู่
ตลอด พอตอนเช้าได้เวลาที่จะนำบริวารออก พวกบาตรพวกกาน้ำอะไรที่จะไปที่ฉัน
ร่วมกัน พอเปิดประตู ตามธรรมดาเปิดประตูแล้วท่านจะออกจากห้อง ลูกศิษย์ก็จะเข้า
ไปเอาบริวาร พวกบาตรพวกกาน้ำอะไรก็แล้วแต่ ไปเอามาจัด ท่านก็ออกไปเดินจงกรม
เป็นปรกติ

แต่วันนั้นไม่เป็นอย่างนั้นท่านว่า พอท่านเปิดประตูออกมายืนจังก้า อยู่หน้า
ประตูเลย ท่านอาจารย์ฝันก็นั่งคุกเข่า ยืนจังก้าตรงนั้นนะ เป็นอย่างไรเห็นแล้วยัง
ศาสนา ศาสนาเจริญที่ไหน เหนอๆ ท่านดูแล้วตั้งแต่เมื่อคืนนี้ ศาสนาเจริญที่ไหน เจริญ
เมืองอินเดียนั้นหรือ หรือเจริญที่ไหน ทางนี้ก็หมอบฟัง ผมนั่งดูอยู่ทั้งคืนเมื่อคืนนี้
เป็นอย่างไรจิตของท่านเมื่อคืนนี้ นั่นแหละศาสนาเจริญ เจริญที่ตรงนั้นแหละ คือจิต
ของท่านสว่างจ้าท่านก็ดูอยู่ที่นี่ เห็นแล้วยังศาสนาที่นี่ ศาสนาเจริญที่ไหน เจริญที่เมือง
อินเดียนั้นหรือ ท่านว่า เจริญที่หัวใจของท่านอาจารย์ฝันนั่นเอง ท่านจ้องลงตรงนั้น นั่นละ
ศาสนาเจริญที่นั่นให้ดูเอา

ก่อนที่ท่านจะเปิดทางให้เข้าไป ท่านพูดหมดแล้วท่านถึงเปิดให้เข้าไป เรื่องที่เรา
เป็นภายในจิตทั้งหมดท่านจับออกมาตีเราทั้งหมด ความคิดของท่านรู้หมดทุกแง่ทุกมุม
นั่นละปรจิตตวิชา ความรู้ความคิดของคนอื่นจิตใจคนอื่นเรียกว่าปรจิตตวิชา รู้จิต
ของคนอื่น วาระจิตคิดเรื่องอะไรๆ นี้รู้หมดเลย อย่างหลวงปู่มั่นแต่ก่อนท่านใช้นะ เวลา
มาอยู่กับพวกสัวมพวกถ่านท่านเก็บ ท่านไม่ใช้ รู้อย่างนั้นท่านไม่พูดเลย นอกจากเวลา
อันเหมาะสมขึ้นไปหาท่าน เฉพาะองค์สององค์ไปคุยกัน แล้วก็ค่อยกราบเรียนถาม

ชอกแซกเรื่องนั้นเรื่องนี้ ท่านจะค่อยเปิดให้ฟัง ถ้าธรรมดาไม่พูดเลย ยิ่งเรื่องเทวบุตร เทวดาเหล่านี้ไม่พูดเลย ทั้ง ๆ ที่ท่านต้อนรับเทวบุตรเทวดาอยู่เป็นประจำนะ

นั่นละเวลาท่านเก็บ อยู่ที่เชียงใหม่ท่านไม่เก็บ ท่านเปิดออกตามความรู้ ความเห็น ท่านบอกเลย ว่าเลย เพียงคิดจะไปเที่ยวที่นั่นที่นี่ ไปทำไม ที่นั่นสู้ที่นี่ไม่ได้ คิดว่าอยากไปที่นั่น แล้วท่านก็รู้ด้วยว่าที่นั่นคืออะไร คิดไป ที่นั่นสู้ที่นี่ไม่ได้ แน่เป็น อย่างนั้น เป็นความรู้ความเห็นของท่าน ชัยบอออกไม่ได้เลย รู้รอบหมดเลย หลวงปู่มั่น ยกให้ว่าเลิศเลย ภายนอกภายในพร้อมหมดเลย นั่นละผลของการปฏิบัติเป็นอย่างนั้น ภายในให้สว่างไสวเถอะ ขอให้ใจสว่างไสวมันจะค่อยรู้ของมันไปตามนิสสัยวาสนาลึกที่้น หยาบละเอียดจะรู้ ไม่มากก็น้อยรู้

อย่างที่ว่า พระอรหันต์สุกขวิปัสสโก ผู้รู้อย่างสงบเงียบ เดวชิโซผู้ได้วิชาสาม ฉพภิญโญผู้มีภิญญา ๖ อย่างนี้ละต่างกัน นี่เป็นเครื่องใช้ของพระอรหันต์แต่ละองค์ ๆ ซึ่งนิสัยไม่เหมือนกัน องค์หนึ่งรู้อย่างหนึ่ง องค์หนึ่งเห็นอย่างหนึ่ง เมื่อนำมาปฏิบัติผลก็ ปรากฏกับผู้ปฏิบัติ ผู้ไม่ปฏิบัติกอดคัมภีร์อยู่ก็กอดทิ้งเปล่า ๆ ตายทิ้งเปล่า ๆ ไม่เกิด ประโยชน์อะไร เพราะแบบแปลนกับบ้านกับเรือนมันต่างกัน ถ้าต้องการจะปลูกบ้าน ปลูกเรือนหลังขนาดไหน กว้างแคบขนาดไหนก็เอาแปลนมาวาง ปลูกสร้างตามนี้มันก็เป็นตีกรามบ้านช่องขึ้นมาจากแปลน

ตำราก็คือแปลน เอาตำราที่ท่านสอนไว้ถูกต้องแล้วนั้นมากางปฏิบัติตัวเอง เรียกว่าปลูกบ้านสร้างเรือน ปลูกอรรถปลูกธรรม ปลูกศีล ปลูกสมาธิ ปลูกปัญญา ปลูก วิชชาวิมุตติขึ้นที่ใจจากแบบแปลนคือคำสอนของท่าน แล้วก็ปรากฏขึ้นที่ใจ ๆ ท่านว่า ปริยัติ ปฏิบัติ ปริยัติคือแบบแปลน ปฏิบัติคือเรานำแบบแปลนมาปลูกบ้านปลูกเรือน ปฏิเวธคือผลของการสร้างบ้านสร้างเรือนเห็นขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งบ้านเรือนสมบูรณ์ แบบ เรียกว่าปฏิเวธความรู้แจ้งเห็นจริง เป็นอย่างนั้นละ เอาละวันนี้พูดเท่านี้ละนะ จะ ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz